

71 J. V. SNELLMAN – G. B. M. FORSTÉN 1857
 RA, *Finska Kyrkohistoriska Samfundets arkiv*

Käre Broder!

Min hustru ligger neder döden nära. Jag ville bereda henne religionens tröst, men kan ej veta, om Gud skall förunna henne några sinnesklara ögonblick för sista stunder.

Tillåter Du nu Gode Bror, att jag får kalla på Dig, hvilken tid af natten som helst? Haf då godheten tillsäga budet på hvilken väg hon i natt kan lättast få kallelsen fram till Dig.

Min hustru värderade Dig framför andra kyrkans män. Att se Dig i sista stunden skulle göra henne stor glädje.

Tillgifvet
 Bror och Vän
 Joh. Vilh. Snellman

10

72 J. V. SNELLMAN – G. B. M. FORSTÉN 6.VI 1857
 HUB, *JVS handskriftssamling*

20

Käraste Broder!

Min varma tacksägelse för vårt senaste möte.

Jag har till Dig den ytterligare begäran för mina kära aflidna, att Du ville bevisa oss båda vänskapen jordfästa hennes arma, härjade leka-
 men, i morgon Söndag. Kl. 6 e. m. bryta vi upp till begravningsplatsen. Strider det för mycket mot bruket att icke göra namnelig tacksägelse, så haf äfven godheten till morgondagens gudtjenst aflemna en sådan, kort och enkel.

Med sann Högaktning för all tid.

Din
 tacksame Vän
 Joh. Vilh. Snellman

30

d. 6 Juni – 57

40

73 J. V. SNELLMAN – A. C. VON ESSEN 8.VI 1857
 HUB, *Diverse brev*

Älskade Goda Syster!

Då jag dag från dag uppsköt med besvarandet af Ditt sorgliga bref, anade jag icke, att mitt svar skulle blifva af än sorgligare innehåll.

Gud skall veta, älskade Anna, att jag hjertligt och innerligt deltagar i Din bēdröfvelse. Men hvad skulle jag säga D<ig> till tröst, som icke Ditt eget hjerta och D<in> öfvertygelse sagt Dig. Hvarthelst dessutom vi se omkring oss, se vi död och sorg; och huru skulle vi ens af Gud begära, att få <va>ra undantagna från allas gemensam<ma> <öden>.

Så har äfven jag plötsligt träffats <af> <det> bittraste, som olyckan någonsin k<un>nat och kan bringa mig. Min egen m<a>ka, min älskade

50